

KÁROLYIAK

PÁRATLAN OLDAL - LIX. évfolyam, 21. szám, 2015. május 22.

Kedvenc belvárosi kávéházam egészen a közelmúltig a Károlyi Mihály utcában volt megtalálható. Azért csak múlt időben, mert az őszirozsás forradalom vezéralakjának nevét gondos kezek vörös festékekkel áthúzták az utca nevét jelölő táblákon. Új névtáblák kerültek fel a házak homlokzatára, melyeken csak a vezetéknév virít: Károlyi utca.

Szobrának vidékre való száműzése óta tudjuk, hogy az első Magyar Köztársaság megalapítójának neve mostanság nemkívánatos fővárosi közterületeken. Azt illetően azonban csak találgathatunk, a terebélyes arisztokrata család vajon melyik sarjáról lett elnevezve a kérdéses utca, ha egyszer Mihály száműzetett az emlékezetből. Arra gondolni sem merek, hogy az 1711-es szatmári béke megkötőjéről, Károlyi Sándorról, akit tulajdon utódai is hazaárulónak tartottak a közgondolkodással egyetemben, mellesleg igaztalanul.

Ismerve a jelenlegi magyar kabinet nosztalgiáját a két világháború közötti időszak iránt, a legvalószínűbbnek azt tartom, hogy Mihály unokatestvére, Károlyi Gyula az utca újdonsült névadója. A Horthy-éra szellemi alapvetésének tekinthető „szegedi gondolat” egyik letéteményese, aki a tengernagyot megbízta a Nemzeti Hadsereg megteremtésével, többször volt miniszterelnök a húszas, illetve harmincas években és a Főméltóságú Úr legbensőbb bizalmasai között tartották számon haláláig. Úgy is fogalmazhatnánk, lemosta a foltot, amelyet renitens, köztársaságpárti rokona ejtett a nagy múltú család nevére.

Az Orbán-kormány látványos népszerűségvesztésének ismeretében nem tartom elképzelhetetlennek, hogy a névtáblák cseréje hamarosan újból időszerű lesz.